

אחרי מה אנחנו רודפים?

תמונת מראה לא מחמיאה

מראת ידע 12/2021

ד"ר ברכה קליין תאיר

מסיימים שנתיים מאוד מאוד מאתגרות.

הקורונה פרצה לחיינו כדי לערער את כל היסודות הרעועים, האישיים, הציבוריים, המדינתיים, עליהם בנינו חיים (TOP - DOWN). האם למדנו משהו חדש על עצמנו, על הנתית בו אנחנו פוסעים, על מערכות היחסים בתוכם אנחנו משתכשכים? האם השתנינו?

ציטטה מכתבה בעיתון הארץ:

2021 הפכה לשנת הבזבזים: מומחים העריכו שהקורונה תגרום לנו לחשוב על העתיד, אבל אנחנו העדפנו לחיות את הכאן והעכשיו. תופעה עולמית שזכתה לכינוי "ריבנג' ספנדינג" - צרכנים שחשים צורך דחוף ל"נקמה" ביקום אחרי החודשים האבודים בבית, ויצאו למסע קניות חסר מעצורים ומצפון. חלק מהציטטות:

"חיים רק פעם אחת...אי אפשר לוותר על חופשות לנצח...אכול ושתו כי מחר נמות..."

חוזרת על שאלתי: האם למדנו משהו והשתנינו? האם אנחנו ממשיכים להיות השורדים האולטימטיביים שחיים רק את מה שיש בקצה האף שלנו? אחרי מה רדפנו; אחרי העושר, התהילה, הניצחון, האושר, השמחה, הבריאות, ההגשמה העצמית, האינדיבידואליזם הרגשי, הזוגיות, הסקס, האהבה, האינטימיות, הנאות חו"ל, האוכל, האלכוהול, הסמים, מודל היופי/ פוטושופ, הדירה, המכונית, הלקוח, הגנב...?

מזמינה אתכם לחשוב היטב על השאלות שלעיל על מנת שהשנה החדשה תהיה באמת שנת טרנספורמציה (2022 = 6 = שנת האור הגדול).

אם אתם זקוקים לטריגר, צפו בסדרה המטלטלת EXIT (סלקום).

נכון, חייבנו אותנו לשאוף תמיד ליותר ואמרו לנו שזה המפתח אל האושר. אלא שבמרוץ הבלתי נגמר להספיק ולהשיג עוד ועוד, שכחנו לשאול: מהו היותר שאנחנו מבקשים; זה הגורם לסתימת ערוצי החיים, או זה שפותח ערוצים לפוטנציאל חדש?

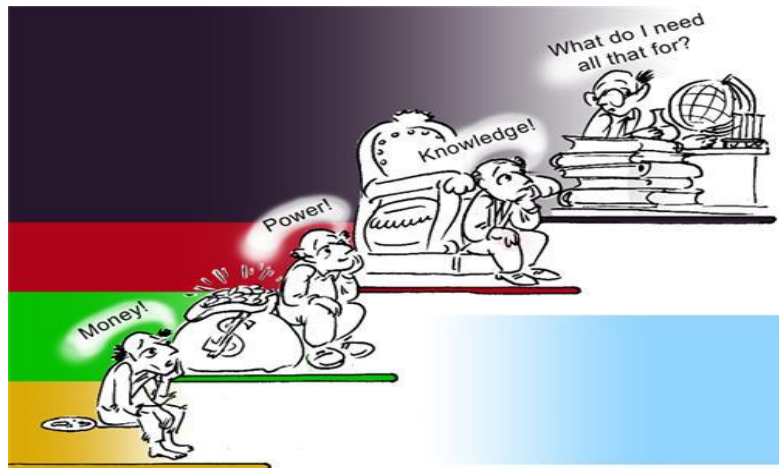
רובנו כמובן סתמנו את ערוצי החיים וגרמנו להסתיידות עורקים, כי בחרנו יותר מותרות, תענוגות, התמכרויות, חומר, מחיאות כפיים... כל זה כי רובנו האמנו שהאדם הוא חיה כזו שמחפשת כל הזמן תענוג.

האמת, רובנו לא נזיז אצבע אם הדבר לא יביא לנו הנאה או ישפר את הרגשתנו במשהו. בדומה למכונת שללא אנרגיה כלשהי היא לא תיסע, התענוג העכשווי או תענוג עתידי שלשמו אנו מוכנים לסבול כרגע, הוא הדלק של חיינו. מצחיק שלמרות שכל מהותנו הוא ליהנות, יוצא שרוב זמננו אנו עוברים סבל כדי להשיג תענוג שנראה לנו שווה לסבול בשבילו. בנינו את חיינו בצורה כזו שבשכלנו אנו רואים כל מיני צורות חיים שנראה לנו שזה יהיה טוב גם לנו. כך אנו רודפים סביב הזנב של עצמנו כי הכנסנו את עצמנו למלכודת דבש שאיננו רואים דרך לצאת ממנה. להיפך, כל תזוזה שלנו מטביעה אותנו יותר עמוק בביצה טובענית.

אכן, רובנו רודפים לממש את סולם הצרכים של מסלאו – סולם של צרכים פרטניים (אינדיבידואליים):

"בישראל הכל תחרותי מאוד!"

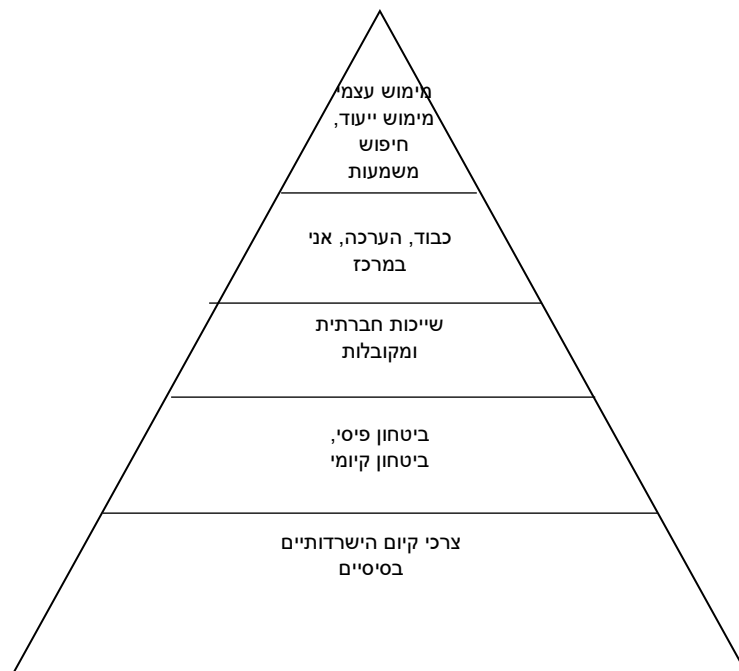
סולם הצרכים מתפתח בעזרת הורים, סביבה, חינוך, על פי המשפט המוכר; "אם אין קמח, אין תורה". תחילה עלינו להשיג "קמח" בטרם נתפנה "לתורה". כלומר, אין אנחנו יכולים להגיע לשלבים הגבוהים של השתייכות, הכרה ומימוש עצמי, אם קודם לא טיפלנו בביטחון הקיומי או בצורך להכרה. זו תנועה מלמטה למעלה...מהפנים החוצה.

האמת, רצון פרטני הכרחי לתחילת הקיום שלנו על מנת שנשיג ביטחון עצמי, נחישות, הישגיות. אנחנו זקוקים לקבל אהבת אם, מזון, נוחות וביטחון קיומי. בשלב מאוחר יותר אנו זקוקים מהמציאות החיצונית להכרה, הערכה, מעמד, הנאה וכד'. בגיל העשרים אנחנו מתחברים אמיתית לרצון הפרטני שדוחף אותנו להתפתחות, צמיחה, השתנות ולהגיע להישגים משמעותיים. אלא שעם השנים הפך רצון זה לכל כך אגואיסטי הפועל לקבל לתועלת אישית, לניצול האחר, לשעבוד האדם לחסרונות בגין הרצון כל הזמן לקבל לעצמו.

הפכנו למכורים לתאוות רגעיות וקצרות. התזונה שלנו לא מאוזנת, המיניות שלנו לא מאוזנת, התנועה שלנו לא מאוזנת, החשיבה שלנו לא מאוזנת. אנחנו מייצרים מותרות או חוסרים שהופכים לאנרגיה שלילית שמביאה למחלות, לעיבוי הקליפות/מחסומים, לפסולת. כתוצאה; שכחנו את עוצמתנו, קיצצנו בכנפי התעופה שלנו, התקבענו בביצה ארצית – הישרדותית, הסתפקנו בגרגיר של פוטנציאל במקום במימוש מלוא הפוטנציאל. הסתפקנו ברסיסי אושר, אהבה, הצלחה, סיפוק, הנאה והפכנו למשרתים של משרתים. כלומר, ההגה לחיינו נמצא בידי האגו או בידי כוחות השוק. הפכנו ל"חבילה" העוברת מיד ליד; מתנהלים כלא ראויים לכל המתנות שהחיים יכולים לחשוף. התחלנו לפעול מתודעת מחסור ונצמדנו לסיפורי דרמות והאשמת האחר. הפער המתסכל מביא לחיינו הרבה פחד שיושב על בורות.

אנחנו עדיין "הסוסים עליהם אנחנו מהמרים בדומה להימורי מרוצי הסוסים שאתה היית מכור להם", דברי מנהל המשחק העשיר לשחקן העני שניצח בתחרות משחקי הילדות בסדרה "משחק הדיונון", נטפליקס. אנחנו פיונים על לוח המשחק של בעלי הכוח והשררה, מופעלים על ידי מנגנון ההשפעות הקוסמי, מפעילים כוחות רבה כדי להתקדם (כי איננו עוצמתיים), מכבים את האור של האחר (כי אנחנו ישנים), דורסים את השונה (כי אנחנו בורים). הפכנו למשרתים של הכסף, הראוותנות, הנהנתנות, התשוקה, הגאווה של האגו. הפכנו לפלנטה ההורסת את עצמה בעזרת אגואיזם, שליליות, אלימות ורגשות מזהמים.

שוחים עם יד אחת, רצים עם רגל אחת, עפים עם כנף אחת. זו מציאות שבה עוצמות התודעה, המוח והמחשבה כשל "חור מנעול" קטן; מציאות חושית מגבילה שלא מאפשרת לנו לראות את העושר הפנימי שבנו ולכן, רובינו חיים מתחת לפוטנציאל אין-סופי. נחשבים "למתים מהלכים". אם התקדמנו בנתיבי האבולוציה הארצית/דתית – רוחנית, אלו היו 2 ס"מ מתוך ה-100 הנדרשים.

הקומיקאי ג'ורג' קרלין הפליא לתאר את התוצאות:

"הבניינים שלנו גבוהים אבל רוחנו קצרה, הדרכים רחבות אבל נקודת הראות שלנו צרה. אנו מבזבזים יותר אבל יש לנו פחות. אנו קונים יותר אך נהנים פחות. יש לנו בתים גדולים יותר אך משפחות קטנות יותר, יותר נוחות אך פחות זמן. יש לנו יותר תארים אך פחות שכל, יותר ידע אך שיפוט לקוי, יותר מומחים ועם זאת יותר בעיות, יותר תרופות אך פחות חוסן בריאותי. אנו שותים יותר מדי, מעשנים יותר מדי, מבזבזים בלי מחשבה, צוחקים פחות מדי, נוהגים מהר מדי, כועסים מהר מדי, נשארים ערים עד מאוחר, קמים עייפים מדי, קוראים פחות מדי, רואים יותר מדי טלוויזיה. הכפלנו את רכושנו, אך הפחתנו את ערכינו. אנו מדברים יותר מדי אבל לא מתקשרים. אנחנו אוהבים לעתים רחוקות ושונאים לעתים קרובות מדי. למדנו כיצד להתפרנס, אך לא כיצד לחיות. הוספנו שנים לחיים אך לא חיים לשנים. הגענו עד לירח וחזרה, אך קשה לנו לחצות את הכביש, לפגוש שכן. כבשנו את החלל החיצון אך לא את החלל הפנימי. יצרנו דברים גדולים יותר אך לא איכותיים יותר. ניקינו את האוויר אך הכתמנו את הנשמה. פיצחנו את האטום אך לא את הדעות הקדומות שלנו. אנו כותבים יותר אך לומדים פחות. אנו מתכננים יותר אך מבצעים פחות. למדנו לרוץ אך לא לחכות. בנינו יותר מחשבים לאגור יותר ידע, להפיץ אותו וליצור קשר בכפר גלובלי, אך בעצם יצרנו פלונטר שאין להתירו. אלו זמנים של אוכל מהיר ועיכול איטי, אנשים גדולים עם אישיות קטנה, רווחים מופלגים ויחסים שטחיים. הנימוקים של השכל דחקו זה מזמן את הטעמים של הרוח. זו העת שבה יש הכול באולם התצוגה אבל אין כלום במחסנים. הכול מתפרק, מכיוון ששום נושא אינו חשוב דיו על מנת שישמש מצפן".

אנחנו הכי מאריכי ימים, הכי בריאים, הכי מטופחים שהיינו אי פעם, אבל מצד שני גם הכי אלימים, דיכאוניים, בודדים ואובדניים. "הכול מדהים ואף אחד לא שמח", בלשונו המדויקת של לואי סי קיי. הפערים החברתיים רק הולכים ומתרחבים. רובנו רחוקים מהשגת התכלית הקיומית עליה התחייבנו בטרם נולדנו בעולם.

בשפה של פרופ' צ'אן קים ופרופ' רנה מבורן, האנושות צללה אל תוך "**אוקיינוס אדום**", אוקיינוס ההישרדות שמחליש את רוח האדם, פוצע את רקמות גופו ומביא למחלות:

1. צביעות – אנחנו לא אמיתיים.
2. היעדר מוסריות – אין יותר גבולות של מותר/אסור.
3. אדישות – אין אכפתיות לקורה (היגררות, תגובתיות).
4. האדם הפך לאובייקט, לפיון על לוח המשחקים של בעלי ההון והכוח. לאגואיסט המחפש תועלות אישיות על חשבון האחר. לאסיר בתוך שפע של תענוגות והתמכרויות (כדאי לי). לאינדיבידואל אפילו בתוך משפחתו. לבודד בתוך כלכלת שוק עולמי חופשי. לצרכן טיפש. לכלוא בתוך "גן חיות" מוחי רעשני וכאוטי, לנירוטי, מדוכא, אומלל וחסר ביטחון. לקשקשן (מפריח סיסמאות ריקות) בתוך עדר עיוור שהאמת שלו בגודל של חור מנעול.

בקיצור, הפרנו ברגל בוטה את חוק שיווי המשקל של כדור הארץ, של החיים, והטענו את מגמת כדור הארץ בכל כך הרבה שליליות, שכעת הקריסה הגיעה. אבל עדיין, לא למדנו את השיעור!!!!!!

לפיכך, במציאות שכזאת, רובנו מתפתחים (תנועה אופקית) ממקום של כאב, תסכול, כעס, מחפשים את הקביים/המושיעים, מחפשים פתרונות מדף, במקום לטפס, להתחבר לפוטנציאל גדול יותר ולהמציא. רובנו רחוקים מהמקור שלנו, מהמהות העשירה ומשועבדים לאגו תחמני. ממשיכים לדפוק את הראש בקיר ומשמרים פער לא רק ארצי אלא גם רוחני בין 'לדבר על' (השקפה אוניברסלית) לבין 'להיות את' (תודעה אוניברסלית).

למרות כל המהפכות שחוונו במהלכי מאות בשנים, התקדמנו טכנולוגית אבל נשארנו עם סגידה עצמית, אנוכיות, אגואיסטיות, תועלתנות, שליליות (תרבות הסלפי והרשתות החברתיות). הדת, המדע והטכנולוגיה הפכו את חיינו לתוכנית כבקשתך שמאפשרת לנו להגשים כל משאלה וגחמה. התקשורת והמדיה החברתית משחקים תפקיד משפיע על התודעה: כאשר יש חלל בתודעה האנושית, הוא מתמלא על ידי שפה שמלהיטה קונספירציות (Q, הקורונה, החיסונים) וגורמת לאנשים להאמין בנרטיבים עקומים, בשקרים, במניפולציות, ב"רוחות רפאים" וברדידות המחשבה. מנהיגים דיקטטורים, אכזריים, תועלתנים, מתנשאים, משתמשים בהם כדי להשליט את דעתם.

למרות ההתקדמות הטכנולוגית, אנחנו לא באמת צומחים, מתחדשים, משתנים ומטפסים לעבר הקומה הגבוהה הבאה עם כל נשימה. אנחנו כל הזמן מחפשים תחנה סופית (End Game) כדי לצאת מהנתיב למנוחה מוכרת.

יתרה מכך, הפכנו לחברה מונו-קולטורה: חברה אנושית ששוללת את הגיוון והשונה, חברה עדרית, עבד לתשוקותיה, לכוחנות, לשליליות, מונעת על ידי תאוות בצע, צמודה לחומר (הפכה לעירונית), שורדת, צפופה וכד'. מאזני המצפון נטו בחוזקה לצד אחד, איבדנו ורסטיליות, איבדנו עוצמה.

אם לסכם את הנאמר, בעצם הבאנו לחיינו 3 תוצאות עגומות: נעולים בתוך קליפת אגוז סגורה: רובנו נמצאים בהתפתחות (תנועה אופקית, ארגז כלים, מרשמי קסם), ניגשים לחיים באופן מכאני – פונקציונלי (רשימות מלאי, מחפשים 'מוסכים' לתיקונים), פועלים מבעד לפרדיגמות US-I, הולכים לאיבוד "בים העולם", מתמקדים בדברים הלא חשובים והלא רלוונטיים בחיים, משקיעים במותרות, מסתפקים ברסיסי אושר, ברסיסי פוטנציאל וברסיסי אהבה.

נמצאים בגלות הדעת: רחוקים מהמהות האדירה שבנו, אסירים בבית הסוהר של הזהויות, ההגה לחיינו נמצא בידי אחרים ובעיקר בידי האגו, ממשיכים להיות פיונים על לוח המשחק של בעלי השררה, הכוח, המשאבים, רבים מאיתנו הם הערת שוליים בעולם של שולטים, חיים השוואתיות, הפרדות, שיפוטיות, תגובתיות, הרגלים, המוח שלנו פועל כבגן חיות והדיבור שלנו צפוף, עמוס ולא מדויק (מלא סתירות). אין רצון חופשי: מקיימים פער בין לדבר על...לבין להיות את.

מפחדים מהלא נודע: פחד יושב על בורות: איננו יודעים את עצמנו, את המציאות, את האמת אלא רק מתוך חור מנעול קטן של תודעה. רודפים אחרי דבר מה שכביכול אין לנו. מפחדים לפלרטט עם אי-ודאות ולכן, מחפשים שליטה או את המוכר והמוכן. לא מעזים לחפש – למצוא - להמציא. רצים לחפש את המטפל, הגורו, המכונאי, הקביים שיושיעו אותנו. מנסים להתאים את עצמנו למציאות, למצב, למדיום חיצוני לנו. למה? כי פחד לוקח אותנו תמיד למקומות של חוסר מעש. חוסר פעולה.

✓ **פ** - פער בין המצוי לרצוי. שאלות מניעות: האם את רוב חיינו אנחנו חיים על ברכנו או עומדים והולכים על רגלינו (הציווי לך – לך!!!)? מה אנחנו לוקחים כמובן מאליו? האם אנחנו מגיבים למציאות או מעצבים אותה? עד כמה אנחנו מוכנים לפלרטט עם אי וודאות?

✓ **ח** - חידה לגבי התוצאה של בחירה שנעשה. שאלות מניעות: האם אנחנו פתוחים לכל תוצאה במיוחד היום? איזה סיכון אנחנו מוכנים לקחת? מדוע אנחנו מעורבים רגשית גם בהצלחה וגם בכישלון?

✓ **ד** - דין לגבי שאלת המחיר. שאלות מניעות: באיזה מקוש דלת אנחנו עדיין אוהזים? מה אנחנו מרוויחים מהאחיזה הזאת? מה מגביל את החופש שלנו? כאשר ניכשל, מה נהיה? מה יגרום לנו לעשות תנועה חדשה? מה יגרום לנו לברוא מחר חדש כל יום מחדש?

אלמנט מרכזי בפחד שלנו הוא חוסר היכולת לוותר על "הנכסים" בהם אנחנו מחזיקים בעולם הזה. "אין עליך לרצות לצבור עושר רב, כיוון שככל שאדם צובר יותר טובין ארצי, כך הוא מסרב יותר ויותר למות." אנשים שיש להם מה להפסיד בעולם הזה יפחדו לעזוב אותו בעת הקריטית. ובאופן דומה, אדם מודרני החושש ש"נכסיו" – ילדיו או המוניטין שלו או של החברה או של הקהילה שלו – ייפגעו עקב התעוזה לומר את "האני מאמין שלו" בציבור, יתקשה לוותר על הפחד, יתקשה לפתח תעוזה וייכשל במבחן. בדקו בארון - כמה חולצות שכבר מזמן לא לבשתם עדיין מאוחסנות שם, לצד קטעי עיתונות שאספת מגיל 10 או בקבוקי בישום מאובקים? תראו

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

כמה קשה לנו לשחרר את העבר שלנו. גם אם הוא רחוק, מצהיב, עבש ולא רלוונטי. אנחנו אוספים חפצים, בגדים ומזכרות, משאירים חגורות שיצאו משימוש, עציצים שקמלו, פסלונים שנסקדו ומשחקי קופסה נטולי קוביות, ולא מרפים מהם במשך עשרות שנים. נאחזים בהם בציפורניים כאילו חיינו תלויים בכך, ועוד ממשיכים למלא את הבית שלנו במקום לרוקן אותו, מעמיסים עליו במקום לשחרר אותו.

לא הגיע הזמן להיפטר מכל מה שהפסקתם להשתמש בו, לזרוק את כל מה שמזמן מאסתם בו ולהשאיר את העבר מאחוריכם? הבית הוא כמובן אנחנו. אם אנחנו נוהגים לאגור, להוסיף, לדחוס ולמלא, מה הפלא שנחוש מחנק ומועקה, הגב שלנו יכאב והכתפיים יהיו מכווצות? אם לא ניפטר ממה שאנחנו צריכים להשליך, האנרגיה הזאת תמשיך להכביד עלינו, להציק לנו ולפגוע בבריאותנו.

סיפור קטן:

טעות לחשוב שהיצר הרע רודף אחרינו. בדרך כלל אנחנו אלו שרודפים אחריו, כך טען ר' פנחס מקוריץ. טעות היא לחשוב שאנחנו "נרדפים" על ידי היצר הרע ועל ידי החולשות שלנו. בדרך כלל אנחנו "רודפים" אחריהם. ובמילים אחרות – האדם מתמסר מרצונו לחולשותיו, ולא עושה מספיק כדי להימנע מכך.

כלומר, הדבר המדהים בכל העניין הזה הוא שאנחנו סובלים רק בגללנו. אנחנו אלה שמייצרים את הסבל שלנו. הוא לא מגיע מבחוץ, הוא לא עבודה של אחרים, הוא רק שלנו.

הסיפור שאנחנו מספרים לעצמנו הוא שאנחנו צריכים יותר, שאנחנו חייבים יותר, שמה שיש לנו זה לא מספיק, ושם נסתפק בזה אז זה אומר שנכשלנו. כלומר, הסיפור שאנחנו מספרים לעצמנו הוא זה שגורם לנו סבל, שמייסר אותנו, שמקטין אותנו. אם הסיפור שאנחנו מספרים לעצמנו היה שונה, יכול להיות שהיינו מרגישים יותר טוב.

בקיצור, ממשיכים לחפש את הכלים שיסייעו בידנו לעבור את המשברים הנערמים בפתח בתינו, ולא מבינים כי אין כלי בעולם שאיתו באמת נוכל להצליח לאורך זמן.

אולי המרדף אחרי "הכלום" רק מתיש אותנו במקום להחיות אותנו? אולי יסודות החיים שבנינו אינם יותר רלוונטיים? האם אנחנו מסוגלים לנצח את עצמנו?

כדי שבאמת נהיה אושר, אהבה, שמחה, בריאות, משמעות, אמת, עוצמה..., עלינו להתהפך בדרך בה אנחנו מאמינים וחושבים.

"במקום להתחרות – להיות בורא!"

על פי התפישה החדשה, אדם מצליח הוא זה שלא בהכרח עושה כסף, אלא זה שבבעלותו כל מה שהוא רוצה: פיסית/חומרית – רגשית – שכלית – רוחנית, כדי לחיות חיים מלאים ומשמעותיים ששווה לחקור. הוא מקשיב לדחף הטבעי המהותי והאוטופואטי (self-creation) המושרש ב-DNA שלו, להיות – לחשוב – לראות – לדעת – לעשות - להשיג יותר. החיים בעצם קיומם חייבים להעצים את עצמם, בדיוק כמו זרע שנופל לאדמה, נכנס לפעולה ובכך מייצר מאות זרעים נוספים. גם התבונה האנושית כפופה לאותו צורך בהתרחבות. הוא מרגיש ראוי להשיג את הפסגה הרביעית ולממש יצור אנוש אמיתי. הכול בבריאה תמיד נע לקראת חיים מדגרה גבוהה יותר ולקראת תפקוד מלא יותר. הדחף המניע של החיים לכן הוא העצמת החיים.

השפע קיים סביבנו בכל תחום ("האם דגים בים צמאים?"). הוא פוטנציאל נטול צורה או תוכן קונקרטי. כאשר אנחנו ניגשים אל פוטנציאל זה עם תודעה ארצית מוגבלת, התוצאות שנשיג יתאימו רק למציאות החושית. אז ניתן כוח למחסור, לצמצום, למגבלות. התפישה ההישרדותית הזאת מובילה להפרדות, להשוואתיות, ללוחמנות ולכניעה ובכך, משאירה את מרחב ההצלחה רק ל-20%. יחד עם זאת, כאשר אנחנו מתחברים לאמת הגבוהה, למהותנו, לתכלית הקיומית שלנו, כאשר אנחנו יודעים מה באמת אנחנו רוצים (רובנו יודעים מה אנחנו לא רוצים), אנחנו הופכים לבוראים ופורשים את כנפי התודעה:

1. כולנו באנו לחיים אלה כדי להשלים את התוכנית לאבולוציה הכללית והפרטית. התוכנית, הידע, הכישרון מקודדים בגרעין המהות שלנו (רשימו/רשימות).

באנו לחיים אלה מהעמיד. באנו מהכוללות הרוחנית שבה כל המהויות היו שלם של אותה עוצמה. כולן היו עוצמות שוות בערכן. זהו מדיום המושלמות – אחדות המחשבה - פרוטוטיפ של יצור אנוש אמיתי. אנחנו מיקרו שלם ועוצמתי של מאקרו שהוא שלם עוצמתי. חומר מהותנו היא תודעת האל. אלא שהמהות האלוהית הזאת, עם השנים, כוסתה בשכבות של זהויות ארציות מקבעות. באנו **כדי לכבוש מחדש, בעזרת העוצמות שאנחנו מפתחים בחיים אלה, את פסגת הקיום האמיתית שלנו – הקומה ה-100.**

אנחנו הראשית... רק שכחנו...
אנחנו האלוהות... רק התרחקנו...
אנחנו הבוראים... רק התחבאנו...
בנו יש הכול... רק חסרי אמונה אנחנו...

אבל לא רק אנחנו, אלא גם הפלנטה עוברת טרנספורמציה ממדים 3-4 (מוות) היא בטיפוס אל עבר ממדים 6-7 (אלמוות). בעיקרון, הבריאה כולה תמיד נמצאת בהסתעפות (התרחקות מהמקור, מהאחד) – התמקדות (חזרה למקור, לאחד, רק עוצמתיים יותר).

• תכלית קיומית זהה עבור האנושות כולה:

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

לחזור הביתה כישויות אור, לקומה ה-100, ממד 10, ממד אור קדוש, מדיום הקובייה.
לשם כך, עלינו לעלות על נתיב האבולוציה האדוניתית; בריאה עצמית ולדאוג

"להיות תמיד רלוונטיים במציאות משתנה"

להיות רבי ממדים (META UNIVERSE), נמצאים בבריאה פנימית משנה צורה, בעלי
חוסן פנימי, עמידים בכל מצב, עירומים מכל המלבוסים, החומות, הפרדיגמות והמחסומים
שבנינו במהלכי חיים.

← בין 1-100, באיזו קומה אתה בחיך? מה צריך לקרות על מנת שתצמצם מרחק?

- תוכנית גורל אישית (לא ניתנת לשינוי) שיש בה משימות/יעדים שעלינו להשיג ותשלומי קארמות שעלינו לשלם.

להתחבר אל ה- HAK שלנו (גרעין האמת המוחלטת והנצחית)...

כדי לחשוף את ה- ANI שבנו (גרעין המהות שזקוק לאבולוציה)...

בעזרת היכולת הכל יכולה הקיימת בנו – הכישרון האוטופואטי לברוא !

התוכנית כוללת ניקוי קארמות: הייעוד/יעדים/חובות המשימה (mission): אלו הקארמות שאנחנו חווים:

1. קארמות של אישיות – רצון חופשי או רצון מותנה.
2. קארמות של משימה – רצינות ומשמעת.
3. קארמות של חיים קודמים – ניקיון תת המודע.
4. קארמות של חיים – מחשבות פרטניות לתועלת אישית חיוביות/שליליות או מחשבות לטובת המכלול.
5. קארמות אבולוציה – שירות לאנושות בעזרת תדרי מילים ולא סיוע פיסי.
6. קארמות חיי עולם – טיהור העולם בעזרת התקדמות התודעה/מחשבות.

← במילים אחרות, הערך 1-5:

1. קבלה ללא תנאי (קבלה של... קבלה מ... קבלת האחר, חמלה) _____

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

2. נתינה ללא תנאי (תודעה ניטרלית ללא התחשבנות, כבוד, מקום אחראי, טריגר להתעוררות) _____
3. אמון (אהבה תודעתית, מוכנות להתנסות, לחבק כישלון, אמונה שהכול לטובה, ענווה, סליחה) _____
4. השתנות (אבולוציה, אומץ, סקרנות, מוטיבציה, תנועה) _____

2. כדי לגלות את המקודד בגרעין המהות, עלינו לעבור מהפכה שקופה:

" אתם מוענקים לעולם כיצורי אנוש עוצמתיים. אף על פי כן, אתם מאבדים את המעלות האמיתיות של מהותכם ומתהלכים כחיה. אתם דורכים בנתיבים רבים בחיפוש אחר מעלותיכם האבודות."

אנחנו חיים במדיום מוצפן (עד כה רק 5% מהארכיבים נפתחים). כדי לגלות מחדש במו מוחנו, ידנו, ליבנו ורגלינו את העוצמות, היכולות והידע הגבוהים הקיימים בנו, ולגלות את מקור מהותנו, עלינו לעבור מהפכה שקופה – מהפכה אדוניתית: להתערטל מכל הפרשנויות, המלבושים, הזהויות, הענפים, רשימות המלאי, לגלות את האני - המהות, ולאחר מכן להשתחרר ממנו ולהיות לא אני – אי-קיום.

תהליך ההתערטלות ניזון מההטענות שאנחנו מושכים מאוקיינוס המחשבה/מהקוסמוס/מגרעין ה-HAK שבתוכנו. דומה הדבר להזרמת מים טהורים לכוס מלאת בוץ.

לצערנו, במהלך שנים רובנו השקענו משאבים רבים בתוכניות להתפתחות שעודדו אותנו לצאת למסע של חיפוש אחר העצמי. נכנסנו למוסכים רבים על מנת לתקן חולשות, מגרעות או להחליף מרכיבים זהותיים. תוכניות רבות פתחו את ההשקפה האוניברסלית שלנו (לדבר על). גישה מכאנית – פונקציונלית. אבל, הנה כאן, אנחנו מציעים לכם להפסיק את החיפוש אחר העצמי ואת ההשקעה המכאנית - פונקציונלית, כי אז אנחנו פועלים על "פריילוף". בקושי מתקדמים 2 ס"מ מתוך ה-100.

האתגר הגדול במהפכה הזאת הוא אינטימיות: **Into Me See – INTIMACY** - היכולת לראות אמת במערומיה...אותנו במערומינו (לראות אינות ולא זהויות)...את המציאות במערומיה.

אינטימיות: מהמילה הלטינית **intimus** שפירושה - **innermost inmost**. בעברית: הכי פנימי. מצב של חשיפה המערטלת את כל הזהויות עד שנשאר "הטיפה". חומות המגן נמסות ומשיגים אי-קיום.

3. כדי לעבור מהפכה שקופה עלינו להסכים לטפס:

הטיפוס חשוב כי הכוללויות האוניברסליות מאוד בררניות כדי לא לשבש את סדר התקנה!

במקום להשקיע משאבים רבים ברדיפה אחרי המיותר והלא הכרחי, במקום להשקיע בטיהור, בתיקון, בהחלפת חלקים...עלינו רק להשקיע בטיפוס = באיסוף עוצמה לעוצמה.

פיתוח כושר טיפוס הופך אותנו לרלוונטיים בכל מציאות, בכל ממד, בכל מדיום. רלוונטיים משמעו: שווי ערך למדיום ההתגלמות (בריאה עצמית – משני צורה), בעלי היכולת להתגלם בממדים שונים בו זמנית, בעלי תודעה ניטרלית, בעלי עוצמת מוח מאקרו. רק בעזרת כושר טיפוס אנחנו יכולים לעבור ממציאות החושך (חומר) למציאות האמת - האור (אנטי-חומר). ממציאות ארצית למציאות אוניברסלית. מחבר אותם לטבע האמיתי שלנו (ושל הבריאה כולה); הטבע האוטופואטי (self-creation) של מערכת חיה הנמצאת בתהליכי צמיחה, התחדשות והשתנות תמידיים. הוא מאפשר לנו להשיג את קודקוד הפירמידה הקיומית שלנו – הקומה ה-100, ממד 10, ממד הקובייה, ממד אור קדוש.

במעבר עלינו "לכבוש" 3 פסגות המשתקפות ב-9 ממדים: 4 ממדים ארציים (משולש עולה) – 1 ממד שמיימי (משולש יורד/דדוקציה) – 4 ממדים אוניברסליים (משולש עולה/אינדוקציה). ביחד משיגים מגן דוד שלם – המרכבה (18) והופכים לראויים להתגלם בממד הקובייה, נקודת המוקד של האנרגיה האדירה – הקומה ה-100 - ממד 10.

כדי להצליח לטפס אל עבר הקומה ה-100, עלינו להתמקד באיסוף עוצמה לעוצמה. כלומר, עלינו להסכים לטעום את כל סוגי המזון המוגשים על הצלחת – ללעוס – לבלוע – לעכל בתאים, על מנת לבנות את עוצמת התדר שתגאל אותנו מכל הייסורים, הקארמות וההתנסויות המאתגרות.

חשוב להבין: כל תדר הוא בעצם גל. אם נבין שהגלים של אוקיינוס המחשבה/של העוצמה הנעלמה, האחראית על האוקיינוס, אשר מכים כעת בחוזקה בחופים של "האי" (הפלנטה שלנו), חייבים לחזור חזרה למרכז ממנו יצאו (ממד 9, כוללות התודעה של אלה), הרי שכולנו נמהר ללמוד לגלוש עליהם. כי הגלים שיבואו אחריהם, יהיו ענקיים ומסוכנים יותר.

הגלים האדירים בנאזרה (Nazaré) פורטוגל

בקומה ה-100 אנחנו משיגים את הפוטנציאל השלם שאנחנו. יצורי אנוש עילאיים, רבי ממדים, בעלי חוסן פנימי, בעלי עוצמת מוח מאקרו (כל ארכיבי כל 4 הספריות פתוחים), בעלי תודעה אוניברסלית/תודעת התקנה/תודעת אמת מוחלטת ונצחית = אדוני הקיום שלנו, ההגה לחיינו בידינו ללא השפעות חיצוניות (חוט ההשפעה של מגנזון ההשפעות נחתך), יודעים מה נכון לעשות ממקום של חופש, נמצאים בהבניה פנימית תמידית המצמצמת את הפער בין 'לדבר על' לבין 'להיות את' (מחונני עשייה).

לסיכום:

1. כולנו באנו לחיים אלה כדי להשלים את התוכנית לאבולוציה הכללית והפרטית. התוכנית מקודדת בגרעין המהות (רשימו/רשימות). **להיות!**
  2. כדי לגלות את המקודד בגרעין המהות, עלינו לעבור מהפכה שקופה. **לגלות!**
  3. כדי לעבור מהפכה שקופה עלינו להסכים לטפס. **להשיג!**
- על מנת לסייע בידנו "**להיות – לגלות – להשיג**" את 3 המטרות הנעלות האלה, עלינו להתחבר אל הכישרון האוטופואטי הקיים בכולנו (הגיע הזמן להפסיק לחפש כלים).

על מנת למצוא אותו ולהתחיל לעשות טרנספורמציה אמיתית (ולא אופנתית), קוסמוס פתח שערי שמיים:

1. ממטיר עלינו ממטרים עוצמתיים, בחלקם רדיואקטיביים/גמא, שמטרתם להעצים לחצים, חיכוכים, עימותים, על מנת להוציא לאור את האישיות האמיתית של כל אחד מאיתנו, כדי שנוכל לטהר, להתקדם ולהשיג גוף עמיד (כולל מחלות כמו סרטן, לב, קורונה). אין מה לעשות ורק אירועים שליליים מסוימים, הלוחצים על קנה הנשימה שלנו, גורמים לנו להתעורר. זרמים עוצמתיים מומטרים על הפלנטה.

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

2. מצר את מותני הזמן ומאיץ הכל. אבולוציה של 1000 שנה פעם, היום מתרחשת עם כל נשימה (נגיף הקורונה כאמצעי). כלומר, מערכת "הענישה" לפי סיבה – תוצאה הפכה לאינטנסיבית.
3. דוחס את האנושות כולה לתוך גשר צר מעובייה של שערת ראשנו, דבר המזכיר שתי אבני ריחיים כבדות שטוחנות את המגננות, הקירות, הנפרדות, כמו הליכה בשדה גחלים לוחשים, וגרמות לנו להתכלל – להתאחד, אחרת ניפול מהגשר.

מי שממשיך להיות עבד לתשוקותיו, שערי שמיים יישארו תמיד סגורים עבורו ולפיכך, מזמין לחייו ייסורים. אבל, אם אנחנו סוף סוף מבינים למה אנחנו חיים בתקופה שאנחנו חיים, ופועלים להשיג את 3 המטרות הנעלות, הרי שאז סביר שנהיה:

- יודעים את האמת המוחלטת והנצחית ופועלים לאורה.
- משיגים את בגרות מהות הרוח!!!
- תמיד רלוונטיים = רבי ממדים – בעלי היכולת להתגלם בממדים שונים בו זמנית (מזכיר את האר"י). בעלי היכולת להשתוות בצורה למדיום ההתגלמות (גמישים להחליף "צורה"), בעלי תודעה ניטרלית, עוצמת מוח מאקרו.
- הווים חופש, אהבה, אושר, אחדות.
- אדוני הקיום - בעלים של 2 בתים פנימיים עוצמתיים; ANI & HAK.
- נוהגים בהגה החיים ממקום של חופש נעדר השפעות.
- בעלי חוסן פנימי, גמישות, יצירתיות.
- הופכים את סולם צרכי ההישרדות הקיומית לסולם רצונות עילאיים המשנים את תוצאות חיינו בשורה התחתונה.
- נעים בין עולמות שונים בתהליך אינסופי של גם...וגם.
- מביאים עתיד חדש לכאן ועכשיו במקום לבזבז משאבים על חיזוי העתיד. עושים זאת בעזרת שפת שורש, ידע גבוה, עוצמה עילאית, התנהלות שהיא מעבר לטיפולוגיה זהותית/אישיותית.
- הופכים למחונני עשייה עוצמתיים (הפער בין...לבין צומצם).

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

לכן, אנחנו "בבית לחוכמה מתהווה" מגישים לצלחות שלכם "מזון" חדש כדי שתצליחו בשלב הבא במסע של החיים שלכם. זה "מזון" שיש בו דופק נצחי. "המזון" החדש הוא כל כך מזערי, קוואנטי, עד כי לא בהכרח רואים אותו.

אפשר לתארו כנבגים של אנרגיות קוסמיות המטעינים את המוח שלכם, מחוללים תנועה מהירה יותר שלו המאפשרת לפתוח ארכיבים מוצפנים, לחדש את רשת הניורונים (ניורוגנזה), ולהביא חיים חדשים ומועצמים בעלי חוכמה של מיליארדי שנים.

הידע החדש הוא התפטיר של האבולוציה החדשה שלכם. אנחנו גורמים לכם להבין כי הבריאה כולה היא רשת אלקטרומגנטית אחת (מטריצה) של מולקולות, אנרגיות ואורכי גל (עוצמות). אינכם לבד ואף פעם לא הייתם לבד. אינכם אינדיבידואלים. אתם חלק מקהילת הבריאה.

הניורונים במוח, התפטיר, רשת האינטרנט, הסדר של היקום, כולם חולקים את אותו ארכיטיפ: חומר מוליד חיים, החיים הופכים לתאים בודדים, התאים יוצרים שרשראות, השרשראות יוצרות ענפים, ענפים יוצרים מטריצות, מטריצות יוצרות פסיפסים ואלה משתלבים בשדה מאוחד ועוצמתי.

"כל יום יפה הוא למען יצורי אנוש
כל עיקרון יפה הוא למען יצורי אנוש
כל דבר יפה הוא למען יצורי אנוש
אווה, בן אנוש, מה עוד אתה רוצה?
הבורא הזה שבשחק די-בו
כדי שתאהב הכל, כדי שתהיה מאושר

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

בינה זו שלך מספקת כדי שתגלה את סוד היקום
אהבה זו שלך מספיקה כדי שתגיע לאל."
"ספר הידע", חוברת 33.

אתם יכולים כעת להבין מדוע?

בה בעת שהעולם נטחן, הגיע זמנכם להצטרף לאחד המסלולים המאתגרים שפיתחנו; בית הספר לאבולוציה אדוניתית; בריאה עצמית לתוכנית: "להיות תמיד רלוונטיים במציאות משתנה".

<https://habaitcm.ravpage.co.il/evolution>

המפגשים איתנו אינם לשם סיפוק אישי, אלא לשם האבולוציה.

העזו לפתוח את הספר החי שאתם - הספר המוצפן של האמת.

זהו שינוי היסטורי בכל תחומי החיים השונה מכל מה שהכרנו עד היום, והמשימה הכי מאתגרת שקיבלנו אי-פעם.

אם בוער בכם הרעב לפגוש את מהותכם, להיות אדוני הקיום שלכם, לפעול ממקום של חופש, אהבה, אמת, להיות רלוונטיים במציאות משתנה...

אם בוערת בכם התשוקה, הסקרנות, האומץ לקרוא תיגר על השפעות השנים ופשוט להיות – לגלות – להשיג...

בואו לבנות את אסטרטגיית החיים החדשים שלכם כדי שתמיד תוכלו להיות רלוונטיים בכל מציאות, בכל מצב, בכל מדיום!!!

בואו והצטרפו לנתיב מאוד ייחודי שכל כך תרצו לדרוך בו, בדיוק כמו שתרצו לחצות מדבריות עבור טיפת מים יקרת ערך...

רח' מנחם בגין 11/41 יהוד | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com |
www.dr-bracha.co.il

סקירה קצרה על מי אנחנו + התוכניות הייחודיות שלנו:
https://www.dr-bracha.co.il/wp-content/uploads/2021/12/pdf_תמצית.pdf

שנת 2022 בריאה, משמעותית, עוצמתית, פורייה.

שלכם
ברכה

